

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/194/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1722201167
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1722201167.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovvej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci navrhovateľky - matka: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko C. XX, XXX XX A., zastúpená: JUDr. Mária Staríčková, advokátka so sídlom Paulínska 19A, 917 01 Trnava, IČO: 42 296 498, proti mužovi, ktorého otcovstvo má byť určené: B. D., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko E. F. XX, XXX XX G., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ivana Remšíkovej, s.r.o., so sídlom Holubyho 35, 902 01 Pezinok, IČO: 50 750 810, v konaní o určenie otcovstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého dieťaťa: B. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom J. Bottu 4, 917 01 Trnava, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 05.06.2023, č.k. 19Pc/9/2022-178, takto

rozhodol:

- Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. p o t v r d z u j e.
- Výrok V. z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie v časti určenia otcovstva zastavil (výrok I.), maloletého B. B., nar. XX.XX.XXXX, zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok (výrok II.), otcovi uložil povinný platiť výživné na maloletého od 27.06.2022 do 31.07.2022 vo výške 200 eur mesačne a od 01.08.2022 vo výške 300 eur mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci, k rukám matky (výrok III.), dlžné výživné za obdobie od 27.06.2022 do 05.06.2023 vo výške 1.426,67 eura povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 40 eur splatných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok (výrok IV.), matke voči otcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok V.).

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. (ďalej len Zákon o rodine), § 110 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), keď na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým záverom. Po určení otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov na pojednávaní dňa 26.04.2023, konanie v tejto časti v zmysle § 109 CMP zastavil. Maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, v ktorej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky a rozhodol, že obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Tieto otázky napokon v konaní medzi rodičmi sporné ani neboli. Vyživovaciu povinnosť otcovi určil odo dňa začatia konania, keď nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre priznanie výživného spätne od narodenia maloletého (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine).

3. Pri určení výšky výživného vychádzal zo skutočnosti, že maloletý je zdravý, má bežné výdavky dieťaťa v jeho veku, považujúc matkou vyčíslené mesačné náklady na maloletého v sume 373 eur mesačne (bez nákladov na bývanie 100 eur) za primerané. Tieto predstavujú náklady na stravu 120 eur, plienky 40 eur, dojčenské mlieko 30 eur, obuv a oblečenie 60 eur, drogériu 46 eur (vlhčené obrúsky 12 eur, krém na zapareniny 14 eur a po kúpaní 5 eur, pracie prostriedky 15 eur), voľný čas (hernička, detský kútik, výlety a PHM) 50 eur, lieky a vitamíny 27 eur (krém na zúbky 15 eur, vitamíny 12 eur). Za preukázané mal, že matka bola v období podania návrhu (v júni 2022) na materskej dovolenke, poberala materskú dávku v 6/2022 991.50 eura, v 7/2022 1.024,60 eura, v 8/2022 33,10 eura, od 01.08.2022 do 31.12.2022 poberala rodičovský príspevok vo výške 383,30 eura mesačne, od 1/2023 vo výške 412,60 eura mesačne, a prídavok na maloleté dieťa do 12/2022 30 eur mesačne, od 1/2023 60 eur mesačne. Na strane otca zistil, že tento je jediným spoločníkom obchodnej spol. H. C., A., z daňového priznania za rok 2022 vyplýva jej brutto príjem 52.079,18 eura, súčet nákladov 49.985,67 eura, výsledok hospodárenia + 2.093,51 eura a jeho čistý mesačný príjem, podľa jeho tvrdenia, je minimálne 1.500 eur. Pri určení výšky výživného okrem osobných nákladov rodičov zohľadnil aj ďalšie podstatné skutočnosti, výlučnú osobnú starostlivosť matky o maloletého a to, že rodičia inú vyživovaciu povinnosť nemajú. Do úvahy vzal aj nepomer v majetkových pomeroch rodičov, keď matka je nemajetná a otec sa stal po vyporiadaní BSM vlastníkom 3 izbového bytu v G. a je spoluvlastníkom chaty v I. v podiele 1. Výšku výživného za určené obdobia odstupňoval, keď zohľadnil možnosti matky pri dosahovaní príjmu počas materskej dovolenky, keď v období od 27.06.2022 do 31.07.2022 poberala materskú dávku a prídavok na maloletého a od 01.08.2022 iba rodičovský príspevok a prídavok na maloletého, teda zohľadňoval výrazné zníženie jej príjmu. Uviedol, že určená výška výživného zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého, ako i zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca a jeho majetkovým pomerom. Poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, že rozsah vyživovacej povinnosti povinného rodiča voči maloletému dieťaťu, ktoré mu nebolo zverené do osobnej starostlivosti je v rozpätí 20 % až 30% zo zisteného, resp. potenciálneho príjmu, bez ohľadu na jeho ostatné výdavky, čo v danom prípade pri príjme otca v minimálnej výške 1.500 eur je v rozmedzí 300 eur až 450 eur. To znamená, že otec musí pri plánovaní svojich výdavkov dbať na to, aby mal k dispozícii finančné prostriedky v uvedenom rozsahu pre splnenie si svojej vyživovacej povinnosti. Z daňového priznania spoločnosti otca mu vyplynulo, že výdavky boli bezmála vo výške príjmov spoločnosti (súčet výnosov z hospodárskej činnosti a finančnej činnosti spoločnosti bol + 52.079,18 eura, súčet nákladov bol 49.985,67 eura, výsledok hospodárenia + 2.093,51 eur). Mal za to, že ak by skutočne mal otec takéto náklady, jeho čistý príjem by nestačil ani na pokrytie jeho bežných mesačných výdavkov. Uviedol, že zhodnotenie výsledkov hospodárenia podnikateľského subjektu nemôže byť pre súd smerodajné, keď súd nemá odborné znalosti pre posúdenie dôvodnosti/opodstatnenosti výdavkov (za týmto účelom by musel vykonať znalecké dokazovanie, čo v danej veci nepovažoval za hospodárne, ani účelné), keď dospel k záveru, že príjem prezentovaný otcom 1.500 eur mesačne, ako finančné prostriedky, ktoré má k dispozícii po odrátení výdavkov, je dostatočný pre určenie výživného vo výške odôvodnených potrieb maloletého, s poukazom na to, že výživné na maloleté dieťa má prednosť pred ostatnými výdavkami. Námietku otca k výdavkom matky za bývanie (250 eur mesačne) nezohľadnil, s odôvodnením, že matka nemá vlastné bývanie, býva v nehnuteľnosti patriacej jej adoptívnej rodine, teda v podstate v nájme. Dĺžné výživné za obdobie od 27.06.2022 do 05.06.2023 vo výške 1.426,67 eura (pomerná časť za mesiac jún 2022 t.j. 200 eur delene 30 dní v mesiaci krát 4 dni = 26,67 eur + júl 2022 200 eur + august 2022 až máj 2023 t.j. 300 eur krát 10 mesiacov = 3.000 eur; spolu 3.226,67 eura mínus suma 1.800 eur, ktorú otec zaplatil za obdobie jún 2022 až máj 2023), povolil otcovi zaplatiť v splátkach.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 53 CMP, dôvodiac, že náhradu trov konania možno od otca spravodlivo požadovať nakoľko o narodení maloletého a že je jeho biologickým otcom vedel.

5. Proti rozsudku v rozsahu výrokov III., IV., a V. podal podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP) odvolanie otec, navrhujúc ho zrušiť a vrátiť na nové konanie. Nesúhlasil so záverom súdu, že matkou vyčíslené náklady na maloletého a bývanie sú primerané. Za odôvodnené, vrátane nákladov na bývanie ich považoval vo výške 332 eur, pričom takto určené výživné tieto potom pokrýva v celom rozsahu. Namietal nezohľadnenie jeho výdavkov, kedy po ich uhradení, s poukazom na výšku výživného, mu nezostanú prakticky žiadne finančné prostriedky. Za neprimerané považoval mesačné výdavky maloletého na stravu 150 eur (strava + dojčenské mlieko), a vzhľadom na vek maloletého, bez zdravotných obmedzení, sú podľa jeho názoru dôvodné v sume 120 eur. Na drogériu 46 eur mesačne, nakoľko jednotlivé položky matka nekupuje každý mesiac a za primerané ich považoval vo výške 20 eur mesačne. Na

obuv a oblečenie 60 eur mesačne, keď za primerané ich považoval v sume 40 eur mesačne, keďže matka nakupuje v lacnejších obchodoch a aj z druhej ruky. Na voľnočasové aktivity 50 eur mesačne (pravidelné návštevy drahých detských kútikov za 8 eur/hodina) a tieto mal za dôvodné v hodnote 30 eur mesačne. Zopakoval námietku nákladov matky na bývanie 250 eur mesačne, čo predstavuje približne celkové náklady na rodinný dom (cca 220 eur), v ktorom ak žijú 4 osoby, náklady na maloletého zodpovedajú cca 55 eur. Predložené čestné prehlásenie zo dňa 15.05.2023, že matka prispieva za užívanie domu a záhrady 250 eur mesačne v hotovosti považoval za účelové, keď je nepravdepodobné, že by rodičia požadovali od dcéry s maloletým dieťaťom na rodičovskej dovolenke, financovanie výdavkov za celý rodinný dom. Namietal rozhodnutie vo vzťahu k trovám konania. Uviedol, že pred začatím konania dôvodne pochyboval o svojom otcovstve vzhľadom na svoju diagnózu, pričom ani matka sa nijako nesnažila rozptýliť jeho pochybnosti. Matka ohľadom tehotenstva, pôrodu, či rodičovstva nekomunikovala a nemala záujem, aby on či jeho rodina boli s maloletým v kontakte.

6. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok súdu prvej inštancie o výživnom potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania 100 %. Otec rozporuje náklady maloletého bez právneho a skutkového odôvodnenia a za stavu, sa s ním vôbec nestýka a pravdepodobne ani nevie ako vyzerá. Zotrvávala na náklade na stravu 150 eur (tento je dokonca vyšší), maloletý má raňajky, desiatu, obed, olovrant, večeru a druhú večeru, resp. mlieko, teda 1 euro na 1 chod (150 eur/30 dní/5 jedál), čo určite nie je nadhodnotený. Náklady na drogériu uviedla položkovite a zdôraznila, že otec sa o maloletého nestará a s deťmi nemá žiadne skúsenosti. Maloletý je zdravý, nemá žiadny ekzém aj vďaka tomu, že dodržiava hygienu, používa správne detské prípravky, a pridala sa už aj starostlivosť o chrup. K položke ošatenia uviedla, že obuv kupuje len novú (vzhľadom na rast potrebuje jej častú výmenu), ostatné oblečenie dokupuje aj v lacných obchodoch, prípadne nosené, no musí ho častejšie obmieňať. Nenecháva drahé detské kútiky, nechodí s maloletým na kurzy ako plávanie, pohybové krúžky, nakoľko na to nemá finančné prostriedky. Návštevu detského kútika pre zmenu prostredia, nové podnety a kontakt s inými deťmi však považuje za potrebnú (súvisiace náklady na benzín a parkovné). Otec sa o maloletého nestará, preto výživné zohľadňuje jej nepretržitú starostlivosť, ako aj nepomer v príjmoch rodičov a v majetkových pomeroch. Býva u bývalých pestúnov, ktorí jej spolu s nevlastným bratom pomohli s bývaním za zlomok nájomného oproti trhovému. Nemožno však od nich spravodlivo požadovať, ktorým bolo zverených 9 detí do pestúnskej starostlivosti a okrem toho mali 2 vlastné, aby každé dieťa finančne podporovali a živili a sami sú na dôchodku. Suma 250 eur je pre ňu pomocou a nič lepšie a finančne výhodnejšie nenašla ona, ani otec maloletého. Uviedla, že otec hodnoverne nepreukázal svoje príjmy a výdavky, keď uvádzal údaje o príjmoch jednak v rozpore s daňovým priznaním svojej spoločnosti, resp. ak by mal ním uvádzaný čistý príjem, vznikol by značný rozpor medzi čistým príjmom spoločnosti po zdanení, čo je v podstate zisk jediného spoločníka, s tvrdením otca o jeho čistom mesačnom príjme, keď nie je zamestnancom vlastnej spoločnosti a jeho čistý príjem by mal odrážať zisk spoločnosti, čo v tomto prípade otec ani netvrdil ani to nie je matematicky možné. Preto berúc do úvahy len výdavky otca, prípadne aj so splátkou pôžičky, ktorú tvrdí, že má povinnosť vrátiť svojej matke, potom z tejto sumy mohol súd vychádzať pri určení výživného a súdom určená suma je tak adekvátna. Priznanie jej nároku na náhradu trov konania považovala za plne odôvodnený, keď otec otcovstvo uznal až pred súdom, čím jej vznikli trovy konania. Z predloženej emailovej komunikácie vyplýva, že o jej tehotenstve a o svojom otcovstve vedel, pritom o kontakt s otcom a jeho rodinou sa snažila, čoho dôkazom je stály kontakt s matkou otca.

7. Kolízny opatrovník navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Rozhodnutie o náhrade trov konania ponechal na zváženie súdom.

8. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 CSP, s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca dôvodné nie je.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 2 ods. 2 CMP na účely tohto zákona sa pojmy žalobca, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

11. Konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 CMP, § 380 ods. 2 CSP).

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností potrebných pre posúdenie otázky úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutkové okolnosti, ktoré by súd prvej inštancie nevzal do úvahy a ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu. Odvolací súd sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd prvej inštancie vo vzťahu k otázkam určenia a výšky výživného na maloletého, dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní podstatný význam, v rozhodnutí sa náležite a presvedčivo vypořiadal i s podstatnými vyjadreniami účastníkov konania prezentovanými v konaní pred súdom prvej inštancie a nepovažuje za potrebné dôvody už vyslovené opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Len v záujme doplnenia dôvodov rozhodnutia a vypořiadania sa s odvolacími námietkami otca dodáva nasledovné.

14. Vo vzťahu k určovaniu výživného odvolací súd vo všeobecnosti považuje za potrebné uviesť, že platná právna úprava vyživovacej povinnosti rodičov k deťom (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine) je založená na rovnakom postavení muža (otca) a ženy (matky). Obaja rodičia tak majú povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§ 62 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine). Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumie sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby rodiča, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Subjektívne schopnosti sa však môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne, v príslušnom odbore, vekovej kategórii, dosahované zárobky v danom povolaní. Majetkové pomery rodiča umožňujú komplexne posúdiť celkovú situáciu, životnú úroveň rodiča pre potreby výživného, keďže príjmové pomery samy osebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinného rodiča. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodiča je potrebné prihliadnuť aj vtedy, ak sa rodič vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako je potrebné prihliadať aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré rodič na seba berie. Obligatórnym zákonným hľadiskom je tiež osobný výkon starostlivosti o dieťa (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Uvedené konanie sa chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Hoci zákon používa termín „prihliada sa“, osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu. Najvýznamnejší podiel bude predstavovať pri deťoch najnižšieho veku, kde je osobná starostlivosť najnáročnejšia.

15. Rozsah vyživovacej povinnosti rodiča je limitovaný odôvodnenými potrebami dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu, sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, výšky eventúálnych vlastných príjmov a pod. Avšak odôvodnené potreby dieťaťa neurčujú len tieto okolnosti, sú bezprostredne ovplyvňované i schopnosťou a možnosťou rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb, nutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú nevyhnutné, ale - práve so zreteľom napr. k veku a zdravotnému stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote - prospešné všestrannému vývoju dieťaťa vo vyspelej spoločnosti.

16. Pokiaľ ide o odvolaní otca napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie o výživnom na maloletého, ich správnosť, ako aj vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie odvolací súd vyhodnotil ako vecne a právne správne. Aj podľa názoru odvolacieho súdu určená výška výživného zodpovedá v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie ako odôvodneným potrebám maloletého, tak aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, ich možnosťami a schopnosťami, v zmysle kritérií rozhodných pre určovanie výživného na maloleté deti (§ 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zákon o rodine), a to počas celého posudzovaného obdobia. Pri určení výšky výživného do tejto súd prvej inštancie správne premietol aj ďalšie rozhodujúce skutočnosti, že rodičia iné vyživovacie povinnosti nemajú ako aj výlučný výkon osobnej starostlivosti matky o maloletého. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu je okrem zistenia ich skutočných príjmov aj preverenie podkladov, odôvodňujúcich záver, či dosahovaný príjem rodiča zodpovedá telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností rodičov, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a zároveň je rozhodujúce, či je tu skutočná vôľa dosiahnuť čo najvyšší zárobok, ako aj objektívne podmienky každého z rodičov na dosiahnutie príjmu, úmerného týmto predpokladom. Správne súd prvej inštancie vo vzťahu k otcovi vychádzal jednak zo skutkových okolností zistených dokazovaním, s poukazom na podnikateľskú činnosť otca, vykonávanú od roku 2013, výsledky podnikania vyplývajúce z daňového priznania obchodnej spoločnosti otca spol. H. C. A., a súčasne jeho zárobkové možnosti a schopnosti vyhodnotil aj z pohľadu potenciality jeho príjmov a ním deklarovaného príjmu, ktoré ustálil minimálne vo výške 1.500 eur mesačne netto. Za nedôvodné odvolacie námietky otca odvolací súd považoval námietky vo vzťahu k ustáleniu odôvodnených mesačných nákladov maloletého, a tak ako boli matkou vyčíslené je dôvodné ich uznať ako plne opodstatnené. Otcom namietané náklady maloletého vynakladané matkou na stravu, drogériu, ošatenie a voľnočasové aktivity (vhodné pre napredovanie a vývoj maloletého) s poukazom na nulovú participáciu otca na starostlivosti a výchove maloletého, aj odvolací súd považoval za plne dôvodné. Pokiaľ ide o náklad matky na bývanie poskytnuté zo strany jej bývalej pestúnskej rodiny, ako prenájom izby v rodinnom dome vo vlastníctve ich syna, za stavu, že matka nevlastní žiaden majetok, nemá rodinu a jej príjem po narodení dieťaťa pozostáva výlučne zo štátnych sociálnych dávok, nemožno spochybňovať. Námietku otca o tom, že je nepravdepodobné aby rodičia požadovali od dcéry na rodičovskej dovolenke financovanie výdavkov za bývanie odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú, jednak z dôvodu, že nejde o rodičov matky, ako aj z dôvodu, že dohodnutú cenu za prenájom izby a priestorov domu a na domácnosť, nemožno považovať za neprimeranú. Napokon, pokiaľ by matka zostala bývať v prenajatom byte ako tomu bolo pred narodením dieťaťa, tieto náklady by boli nesporne vyššie. Správne súd prvej inštancie výšku výživného odstupňoval s poukazom na výrazný pokles príjmu matky od augusta 2022, ako rozdiel medzi materskou dávkou a rodičovským príspevkom, s poukazom na nepomer v možnostiach a schopnostiach rodičov dosahovať adekvátny príjem v posudzovanom období (z dôvodu osobnej starostlivosti matky o maloletého počas materskej dovolenky), ako aj rozdiel vo výške ich príjmov. Pokiaľ otec v odvolaní namietal nezohľadnenie jeho osobných nákladov (mesačne na bývanie vrátane splátok hypotéky a pôžičky matke spolu 658 eur, stravu 210 eur, ošatenie 40 eur, hygienu 30 eur, nárazové poplatky 100 eur), je potrebné mu pripomenúť, že tieto náklady (na stravu, ošatenie, hygienu, nečakané výdavky a pod.) má aj matka, pri aktuálne nepomerne nižšom príjme ako otec. Pokiaľ ide o jeho náklady na bývanie, spolu s nákladmi na splácanie hypotekárneho úveru a pôžičky, tieto len potvrdzujú rozdielnosť životnej úrovne rodičov v prospech otca a to aj s poukazom na nepomer v majetkových pomeroch, keď matka je na rozdiel od otca nemajetná. Existenciu vzniku vyživovacej povinnosti si musí byť otec vedomý, ktorú je povinný plniť aj na úkor vlastných potrieb a tieto preto konsolidovať (napokon rovnako ako matka, ktorá musela svoje vlastné výdavky obmedziť z dôvodu nízkeho príjmu na minimum). Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie, ktorý pri stanovení výšky výživného zohľadnil výlučnú osobnú starostlivosť matky o maloletého, bez akejkoľvek účasti otca, pre jeho nezáujem o maloletého od jeho narodenia. Odvolací súd poznamenáva, že vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem, môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť, rodič, ktorý sa o dieťa stará osobne, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení (bývanie, strava, nákup ošatenia a zabezpečenie zdravotnej starostlivosti) a osobnou starostlivosťou a rodič, ktorý sa o dieťa nestará, prispieva na jeho výživu výživným určeným súdom. Otec sa o maloletého vôbec nezaujíma, maloletého nenavštevuje ani inak nekontaktuje, nepodieľa sa žiadnym spôsobom na jeho starostlivosti a výchove, neposkytuje mu vecné plnenia, nekupuje dary a pod.. Výška výživného za takto zisteného skutočného stavu, kedy je otec zaviazaný hradiť prevažnú časť odôvodnených mesačných nákladov na maloletého je plne opodstatnená a to aj v nadväznosti na potrebu zohľadňovania záujmu maloletého

dieťa a zásady zdieľania rovnakej životnej úrovne maloletého dieťaťa s rodičmi. Súd prvej inštancie správne určil obdobie priznania výživného na maloletého a správne vyčíslil zročné výživné.

17. S poukazom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch o výške výživného pre maloletého a o zročnom výživnom, ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 53 CMP, v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

20. Podľa § 58 ods. 1 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Súd prvej inštancie rozhodol o návrhu matky na náhradu trov konania tak, že jej voči otcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Dôvodil, že náhradu trov konania možno od otca spravodlivo požadovať, keďže o narodení maloletého, ako aj o svojom otcovstve vedel, teda ak by uznal otcovstvo skôr, nemuselo dôjsť ku konaniu o určenie otcovstva k maloletému. Vec však nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho nevykonal potrebné dokazovanie, keď v súlade s § 58 ods. 1 CMP, o výške trov konania nerozhodol v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Vzhľadom na uvedené nebolo možné rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku V. o trovách konania potvrdiť ani zmeniť, ale podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie o návrhu matky na priznanie trov konania voči otcovi opätovne rozhodnúť a pokiaľ dospeje k záveru, že návrh matky je dôvodný, o trovách konania rozhodne v zmysle § 58 ods. 1 CMP, teda nielen o nároku ale aj o ich výške, rovnako aj o platobnom mieste a lehote na plnenie (§ 2 ods.1 CMP v spojení s § 232 ods.3, § 234, § 263 ods.1 CSP), a súčasne svoje rozhodnutie v tomto smere odôvodní v súlade s § 220 ods. 2 CSP.

23. V novom rozhodnutí o trovách konania rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 391 ods. 3 CSP).

24. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).